जयद्रथवधं प्रति। वृद्धक्षत्रः सैन्धवस्य पिता जगति विश्रुतः। स कालेनेह महता सैन्धवं प्राप्तवान् सुतम्। जयद्रथममित्रघ्न! तञ्चोवाच तदा नृपम्। अन्तर्हिता पुरा वाणी मेघदुन्दुभिनिस्वना। तवात्मजो मनुष्येन्द्र! कुलशीलदमादिभिः। गुणैर्भविष्यति विभो! सदृशो वंशयोर्द्वयोः। क्षत्रियप्रवरो लोके नित्यं शूराभिसत्कृतः। शत्रुभिर्युध्यमानस्य संग्रामे त्वस्य धन्विनः। शिरश्छेत्स्यति संक्रुद्धः शत्रुरालक्षितो भुवि। तच्छ्रुत्वा सिन्धुराजश्च ध्यात्वा चिरमरिन्दमः। ज्ञातीन् सर्व्वानुवाचेदं पुत्रस्नेहाभिनोदितः। संग्रामे युध्यमानस्य वहतो महतीं धुरम्। धरण्यां मम पुत्रस्य पातयिष्यति यः शिरः। तस्यापि शतधा मूर्द्धा फलिष्यति न संशयः। एवमुक्त्वा ततो राज्ये स्थापयित्वा जयद्रथम्। वृद्धक्षत्रो वनं यातस्तपश्चोग्रं समास्थितः। स तप्यते च तेजस्वी तपो घोरं दुरासदम्। समन्तपञ्चकादस्माद्बहिर्वानरकेतन!। तस्माज्जयद्रथस्य त्वं शिरश्छित्त्वा महामृधे। दिव्येनास्त्रेण रिपुहन्! घोरेणाद्भुतकर्म्मणा। सकुण्डलं सिन्धुपतेः प्रभञ्जनसुतानुज!। उत्सङ्गे पातयाद्याशु वृद्धक्षत्रस्य भारत!। अथ त्वमस्य मूर्द्धानं पातयिष्यसि भूतले। तवापि शतधा मूर्द्धा फलिष्यति न संशयः। यथा चेदं न जानीयात् स राजा तपसि स्थितः। तथा कुरु कुरुश्रेष्ठ! दिव्यमस्त्रमुपाश्रितः। न ह्यसाध्यमकार्य्यं वा विद्यते तव किञ्चन। समस्तेष्वपि लोकेषु त्रिषु वासवनन्दन!। एतच्छ्रुत्वा तु वचनं सृक्कणी परिसंलिहन्। इन्द्राशनिसमस्पर्शं दिव्यमन्त्रभिमन्त्रितम्। सर्वभारसहं शश्वद्गन्धमाल्यार्च्चितं शरम्। विससर्ज्जार्जुनस्तूर्णं सैन्धवस्य वधे धृतम्। ततो धनञ्जयः शीघ्रं शरं तं भास्करत्विषम्। उज्जिहीर्षुः शिरः कायात् सैन्धवस्य महात्मनः। स पार्थभुजनिर्मुक्तः शरः श्येन इवाशुगः। छित्त्वा शिरः सिन्धुपतेरुत्पपात विहायसि। तच्छिरः सिन्धुराजस्य शरैरूर्द्ध्वमवाहयत्। दुर्हृदामप्रहर्षाय सुहृदां हर्षणाय च। शरैः कदम्बकीकृत्य काले तस्मिंश्च पाण्डवः। योधयामास तांश्चैव पाण्डवः षण्णहारथान्। ततः सुमहदाश्चर्य्यं तत्रापश्याम भारत। समन्तपञ्चकाद्बाह्यं शिरो यद्व्यहरत्ततः। एतस्मिन्नेव काले तु वृद्धक्षत्रो महीपतिः। सन्ध्यामुपास्ते तेजस्वी सम्बन्धी तव मारिष!। उपासीनस्य तस्याथ कृष्णकेशं सकुण्डलम्। सिन्धुराजस्य मूर्द्धानमुत्सङ्गे समपातयत्। तस्योत्सङ्गे निपतितम् शिरस्तच्चारुकुण्डलम्। वृद्धक्षत्रस्य नृपतेरलक्षितमरिन्दम!। ततोभीतस्य तस्याथ वृद्धक्षत्रस्य भारत! उत्तिष्ठतस्तत् सहसा शिरोऽगच्छद्धरातलम्। ततस्तस्य नरेन्द्रस्य पुत्रमूर्द्धनि भूतलम्। गते तस्यापि शतधा मूर्द्धागच्छदरिन्दम! ततः सर्वाणि सैन्यानि विस्मयं जग्मुरुत्तमम्। वासुदेवं सबीभत्सुं प्रशशंसुर्महारथम्। ततो विनिहते राजन्! सिन्धुराजे किरीटिना। तमस्तद्वासुदेवेन संहृतं भरतर्षभ!। पश्चाज्ज्ञातं महीपाल! तव पुत्रैः सहानुगैः! वासुदेवप्रयुक्तेयं मायेति नृपसत्तम!।"

"जयद्रथवधे राजन्! दुर्य्योधनधनञ्जयौ। सवितारं निरीक्षेते प्रौढ़ा बाला वधूरिव" उद्भटः।

जयद्रथवध पु० जयद्रथस्य वधमधिकृत्य कृतो ग्रन्थः अण् तस्य आख्यायिकायां लुपि व्यक्तिवचनत्वात् पुंस्त्वम्। भारतद्रोणपर्वान्तर्गते अवान्तरपर्वभेदे तच्च द्रोणपर्वणि ८५ अध्यायावधि १५३ अध्यायपर्य्यन्तम् "जयद्रथवधः पर्व घटोत्कचवधस्ततः" भा० आ० १ अ०। अवान्तरपर्वोक्तौ।

जयद्रथविमोक्षण न० जयद्रथस्य विमोक्षणमधिकृत्य कृतो ग्रन्थः अण् तस्य आख्यायिकायां लुपि व्यक्तिवचनत्वात् क्लीवता। भारतवनपर्वान्तर्गते अवान्तरपर्वभेदे तच्च पर्व वनपर्वणि २७ अध्यायात्मकम्। "द्रौपदीहरणं तत्र जयद्रथविमोक्षणम्" भा० आ० १ अ० अवान्तरपर्वोक्तौ।

जयधर्म्मन् पु० कुरुसेनानीभेदे। "कमलाक्षः परक्राथी जयधर्म्मा सुदर्शनः। एते त्वामनुयास्यन्ति पत्तीनामयुतानि षट्" भा० द्रो० १५६ अ०।

जयध्वज पु० कार्त्तवीर्य्यार्ज्जुनस्य तनये आवन्त्ये नृपभेदे "शूरसेनश्च शूरश्च धृष्णोक्तः कृष्ण एव च। जयध्वजश्च नाम्नासीदावन्त्यो नृपतिर्महान्। कार्त्तवीर्य्यस्य तनया वीर्य्यवन्तो महाबलाः। जयध्वजस्य पुत्रस्तु तालजङ्घो महाबलः" हरिवं० ३४ अ०।

जयन न० जि-करणे ल्युट्। १हयादिसन्नाहे "तुरङ्गिणो जयनयुजश्च वाजिनः" माघः। भावे ल्युट्। २जये मेदि०।

जयनी स्त्री इन्द्रकन्यायाम् त्रिका०।

जयन्त पु० जि-झ। १इन्द्रपुत्रे अमरः २शिवे ३चन्द्रे च त्रिका०। विराटावासे छद्मवेशिनि ४भीमे तस्य तथागुह्यनामता जयशब्दे दृश्या। ५विष्णौ "जयन्तः सर्वविज्जयी" विष्णुस०। ६रुद्रभेदे "अजैकपादहिर्बुध्नो विरूपाक्षोऽथ रैवतः। हरश्च बहुरूपश्च त्र्यम्बकश्च